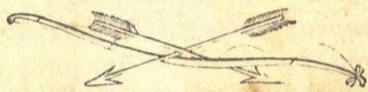

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

Η ΠΥΡΡΟΛΗΣΙΣ τοῦ Τσεραγάν ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῆ ὅλα τὰ πνεύματα. Ὅλοι παρακολουθοῦν μὲ ἐνδιαφέρον τὴν διαξαγομένην ἀνεκτικὴν ἀνακρίσιν ἀπὸ τὰς δύο ἐπιτροπὰς, αἱ ὁποῖαι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐργάζονται ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἔως τῶρα ἀνεκρίθησαν 100 πρόσωπα, πρόκειται δὲ νὰ ἀνακριθῶσιν ἄλλα.... 100,000. Ἔως ὅτου νὰ τελειώσουν αἱ ἀνακρίσεις, θὰ ἔχη ἀνοικοδομηθῆ τὸ Τσεραγάν χάρις εἰς τὸν γενναῖον ἔθνικὸν ἔρανον, ὁ ὁποῖος θ' ἀρχίσῃ νὰ διενεργῆται κατ' αὐτὰς ἐκ παραλλήλου μὲ τοὺς ἐράνους ὑπὲρ τοῦ στόλου, μὲ τὴν εἰσπραξίν τῶν διαφόρων κυβερνητικῶν φόρων καὶ μὲ τὴν ἀφαιμαξίν, τὴν ὁποῖαν αἱ διάφοροι ἐπιτροπὰὶ τῶν κυριῶν ἐφαρμοζοῦν εἰς τὰ βαλάντιά μας ὑπὲρ σχολείων, σωματείων, νοσοκομείων καὶ τὰ λοιπὰ. Εἶναι θαῦμα πῶς δὲν εὐρέθη κανεὶς ἀκόμη, νὰ συλλέξῃ ἐράνους πρὸς ἴδρυσιν ἑνὸς φρενοκομείου ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ρίπτω ἐν τούτοις τὴν ιδέαν, κ' ὁποῖος θρεθῆ ποῖο γνωστικὸς μεταξὺ μας, ἐκεῖνος ἄς ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν. Ἡ ἱστορία θὰ ἀναγράψῃ μὲ χρυσὰ γράμματα τὸ ὄνομά του εἰς τὰς δόξους τῆς.

ΕΦΥΓΑ ἀπὸ τὸ θέμα. Ἀπόδειξις ὅτι δὲν εἶμαι κ' ἐγὼ καλά. Μὲ περῶσθε, βλέπετε, τὸ γενικὸν ρεῦμα! Ἄς εἶναι. Ἐλεγα λοιπὸν ὅτι διὰ τὴν πυρκαϊάν τοῦ Βουλευτηρίου ἀνεκρίθησαν ἕως τῶρα 100 πρόσωπα. Τὸ συμπέρασμα τῆς ἀνεκτικῆς αὐτῆς ἐργασίας εἶναι ὅτι οὔτε ὁ Καλοριφέρ, ὁ περιφημὸς Γάλλος ἐμπροσθὴς, οὔτε ὁ Δὸν Ἡλέκτρικος ὁ Ἰσπανὸς ἀναρχικὸς, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐβάθυναν πολλαὶ ὑποψίαι, εἶναι οἱ πυρπολίσαντες τὸ περικαλλὲς ἀνάκτορον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Σουλτάν Μουράτ ἀπύλασε τόσων περιποιήσεων ἐκ μέρους

τοῦ ἀδελφοῦ του Χαμίτ. Ἀμφοτέρω τὰ εἰγενῆ αὐτῆ ὑποκείμενα κατώρθωσαν νὰ ἀποδείξωσι τὸ ἄλλοθί των. Αἱ ὑποψίαι ἐστράφησαν τότε κατὰ τῆς Γερουσίας, τῆς ὁποίας μία... νέα θεουμάστρα μετέθεκε δὴθεν τὸ πῦρ εἰς τὸ γυροῖν μέγαρον. Ἡ Γερουσία ὅμως διεμαρτυρήθη ἐντονώτατα κατὰ τῆς κατηγορίας ταύτης, δηλώσασα ἐπισήμως ὅτι ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ ἀπάδει τὴν... ἡλικίαν τῆς νὰ ἔχη νέαν θεουμάστραν εἰς τὴν διακυβέρνησίν της. Συνεπῶς ἀπεδείχθη ὡς καθαρῶς συγκοφαντικὸς καὶ ὁ διωχνισμὸς αὐτός, ἡ δὲ προσοχὴ τῆς ἀνακρίσεως ἐστράφη ἄλλοῦ.

ΥΠΕΤΕΘΗ τότε ὅτι ὀρισμένως τὸ πῦρ ἐτέθη ἀπὸ τὸν κύριον... Νικότ, ὁ ὁποῖος τῆ συμπράξει ἑνὸς τῶν ἐργατῶν ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἐν ὑπόλοιμα τοιγάρου εἰς τὰ ἐπιπλά, ὁπόθεν τὸ «παυροῖγον στοιχεῖον» μετεδόθη εἰς τὰς «ἐλαιοθαφείας ὀροφᾶς» τοῦ κτιρίου, τὸ ὁποῖον ἐντὸς τριῶν ὡρῶν κ.λ. Καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ὡς ἡ μάλλον πιθανή. Ἴδου ὅμως ὅτι ἔρχεται εἰς τὴ μέσον ἡ «Γενὴ Γαζέττα», ἡ ὁποία μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον διακηρύττει ὅτι «ἡ πυρπολῆσις τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Τσεραγάν δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν Καλοριφέρ οὔτε εἰς τὸν Δὸν Ἡλέκτρικος, οὔτε εἰς τὸν κ. Νικότ.» Δὲν μᾶς λέγει ἐν τούτοις ἡ σνάδελφος εἰς ποῖον ὀφείλεται ἡ φοβερὰ αὐτὴ καταστροφὴ ἐκ τῆς ὁποίας κινδυνεύει νὰ μείνῃ τὸ ἴδιον χωρὶς ὑποκάμισον, ἂν πράγματι οἰζωθῆ εἰ τὸν νοῦν τῶν κυβερνητῶν μας ἡ ιδέα νὰ ἀνεγίσουν δι' ἐράνων τὸ κα ἀστραφὲν Τσεραγάν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ σιωπὴ εἶναι πολλὰκις περισσότερον ἐκφραστικὴ ἀπὸ τοὺς λόγους, τὰ ἀποσιωπητικῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος δὲν σημαίνουν τίποτε ἄλλο, παρ' ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἔχουν χυμένον τὴν μύτην των οἱ... ἀναρχικοί!

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ εἶναι σοβαρὸν καὶ ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐξετασθῆ μετὰ προσοχῆς. Καὶ ἐν πρώτῳ (Βλέπε συνέχειαν 8ῆν σελίδα.)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ

(Παρά τὴν "JEAN ALPHÉIAN,")

Συνδρομὴ ὠρισμένη καὶ προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση		
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου		

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν ἔσῃ τὴν ὑπογραφήν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΗΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙ ΖΗΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ

"ΚΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ ΓΚΑΒΟΣ,"

Με φωνὴν κωμικοτραγικῶς παραποινιαρικὴν ἐξελαργύριζετο εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐπὶ φυλακῆς πρωίας ὁ κουρελιάρης ἐπαίτης, μόλις ἀντελαμβάνετο διτ περνοῦσε κανένα πονόψυχος χριστιανός.

— Νὰ συχωρεθοῦν τὰ πεθαμμένα σας, ἀφεντικά! Καμμιὰ δεκάρα κ' ἐμ. να τὸν κυνένο! Κουτσὸς καὶ γκαβὸς ἄνθρωπος εἶμαι.

Καὶ οἱ φιλάνθρωποι πιστοὶ ἔρριπτον κανένα μεταλλίκι κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ ἀκάθαρτο μανδηλί του, τὸ ὅποιον μὲ τέσσαρες πετροῦλες εἶχε στρώσει παραπλεύρως ἀπὸ τὰ ταράκια δύο ἄλλων συναδέλφων του.

Εἶχεν ἤδη τελειώσῃ ἡ ἀκολουθία καὶ οἱ ἐκκλησιασθένεις, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, ἀνεχώρησαν ὅλοι. Μόνον ἕνας μικρὸς διαβολᾶκος, ὁ ὅποιος ζητοῦσε καὶ αὐτὸς ἐλεημοσύνη « γιὰ τὴν ἄρρωστη γρηᾷ μανουλά του ποῦ κοιτῶνταν δυὸ χρόνια τώρα σὶδ κρεββάτι », ἐτριγύριζεν ἀνήσυχος εἰς τὴν αὐλὴν ῥίπτων βλέμματα ζηλότυπα ἐπάνω στὸ μανδηλί τοῦ « κουτσοῦ ». Πότε τρέχει πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς Ἐκκλησίας, πότε πλησιάζει ἀκροποδητεὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν του.

Τί νὰ σχεδιάζῃ ἀρά γε;

Ὁρισμένως! Αἱ γενναϊκὰ κινήσεις του, τὰ ὕππια βλέμματά του προδίδουν κατακτητικὰς ἐπὶ τῶν ὀφθῶν τοῦ μανδηλίου προθέσεις!

Πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐτέντωσε τὸν δεξιὸν πόδα καὶ ἀπλωσε σιγὰ-σιγὰ τὴν τρέμουσαν χεῖρά του ν' ἀρπάσῃ μὲ συγκρατουμένην ἀναπνοὴν κανένα μεταλλίκι ἀπὸ τὸν θυσσαυρὸν τοῦ συναδέλφου του, ἀλλ' ὁ αἰφνίδιος κρότος τοῦ κανδηλανάπιου ἢ τὸ βήξιμο τοῦ « γκαβοῦ » ζητιάνου τὸν ἀνεχαίτιζαν.

Ἐπὶ τέλους ἔπρεπεν, εἴτε οὕτως, εἴτε ἀλλέως, νὰ τολμήσῃ γενναίαν ἔφοδον, διότι ὁ « κουτσὸς », ἀργὰ ἢ γήγορα, θὰ ἔπερνε τὰ δεκανίκια καὶ θὰ ἔφευγε.

Ἐντείνει λοιπὸν τὰς δυνάμεις του καὶ πλησιάζει ἱποφασιστικῶς πλέον τὸ πολύτιμον μανδηλί, ῥίπτει μίαν κενταία ματιὰ ὀλόγυρα καὶ ἀπλώσας τὸ χεῖρ του πηχάγεωρυσμένως ἕνα μεταλλίκι, ὁπότε μίαν γενναίαν μαγκύρα χαϊδεύει ἐπικινδύνως τὴν πλάτη τοῦ μικροῦ διαβολᾶκου.

— Πιληρωπαγῶσα, ἀπέκραξεν ὀργίλως ὁ γκαβὸς ἀ-

νοῖξας τέσσαρα... τὰ μάτια του. Τόση ὥρα ἔχω ποῦ σὲ παρατηρῶ.

Καὶ... σηκωθείς σὶὰ τέσσαρα ἤρχισε νὰ τὸν κινηγᾷ μὲ τὴ μαγκούρα σὶδὸν ὄμὸ του!!!...

Tableau

ΑΚΟΝΤΙΣΤΗΣ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

ΣΕΡΡΑΤΙΚΕΣ ΣΑΪΤΕΣ

Μεγάλη κίνησις κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς τόλεώς μας, φοβερὰ ζήτησις... καρκελλῶν Βιέννης ἐκ τῶν Νταρνακοχωριῶν, ὡς ἐκ τοῦτου ἐπίκειται ἀνύρωσις τῆς τιμῆς αὐτῶν καὶ τῶν γαλλικῶν κεράμων.

Ἡ ἐπιδημία τῶν χορῶν γενικεύεται. Ἡ εἴσοδος ἔνεκα πληθῶρας... χορευτριῶν ἐξ Ἡλιόκαλης, καὶ ἀπωλείας καρφιτσῶν, κυμαίνεται μεταξὺ 20 καὶ 25 φρ. χρυσῶν τοῦλάχιστον. Καὶ εἰς Ἀλῆ-Μπέη-Κιοῖ προμηγνύεται χορὸς πρὸς ἴδουσι... Λέσχης.

Οἱ ἠθοποιοὶ σκέπτονται νὰ ἀπεργήσουν ἔνεκα τῆς πληθῶρας τῶν δημοσίων θεαμάτων καὶ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν... πράσων.

Ἡκούσθη καὶ ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξὺ αὐτῶν:

— Πολὺ ἀδυνάτησε; καυμένη Σκηνιάδη.

— Τί νὰ κάμω; Καὶ ἂν ἐξακολουθήσουν αἱ παραστάσεις νὰ με γνωρίζεις τάχα σὶδ πάλο;

Πάει καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν ἱατρῶν ἔπαθεν ἀπὸ χρονίαν παρᾶλυσιν... συνεδριάσεων, ἔνεκα τῆς... εἰλικρινείας τινῶν ἐκ τῶν μελῶν του. Προσεχῶς μανθάνομεν ἰδρύεται ἄλλος, τοῦ ὅποιον τὸν κανονισμὸν ἐλπίζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν, διότι ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἀγνήν... ὕλη—γκρίνιαν.

ΕΩΣΦΟΡΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΟΥΛΑΣ

Στὸ φάντα σπαθί

Μὲ τὸ σπαθί σου, ἀσπλαγγε, ποῦ σ' ἔχουν στολίση
Τί κόσμον ἐχαντάκωσες, τί σπῆτλα ἔχεις κλειση!...

Στὸ ρύγα καρὸ

Τὰ μάτια σου τάραπικα ἔχουνε πειὰ γεράση
Μὰ νὰ μανρίζουνε καρδιές δὲν ἔχουνε χορτάση!

Στὴ ντάμα κοῦπα

Ἄχ! στρούγα, ποῖος νὰ τὸ σκεφθῇ καὶ ποῖος, ποῖος νὰ μὴ
[κλάψη]
Ποῦ κόσμον μὲσ' τὴν κοῦπά σου ἕνα σωρὸ ἔχεις θάψη!...

ΠΥΚ—ΝΥΚ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΚΑΤΗΝΤΗΣΑΝ πειά ανυπόφοροι αυτοί οι κύριοι ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν με τὴν ἀδιαφορία τους, με τὴν ἀσυλλογισιά τους, με τὴ... χωριατιά τους ἐπὶ τέλους.

Μπαίνουν ἐπίτροποι, καὶ δὲν φροντίζουν γιὰ τίποτα ἄλλο, παρὰ ποιὸς ψάλτης ψάλλει καλὰ νὰ τὸν πάρουν στὴν ἐκκλησία τους, ποιὸς χαρίζει στὴν ἐκκλησία, ποιὸς πληρώνει πολλὰ στὸ μνημό-υνο, καὶ πότε νὰ ἔλθῃ καμμία μεγάλη γιορτή, γιὰ νὰ μαζέψουν πολλὰ οἱ δίσκοι.

Ἄλλὰ γιὰ νὰ μαζέψουν πολλὰ μεταλλίγια οἱ δίσκοι πρέπει νὰ μαζευτοῦν στὴν ἐκκλησία καὶ πολλοὶ ἄνδρες. Καὶ γιὰ νὰ μαζευτοῦν πολλοὶ ἄνδρες, πρέπει νὰ μαζευτοῦν πολλὲς δεσποινίδες καὶ παμπολλές δέσποινες.

Ἄλλ' ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος θέλουν νὰ πηγαίνουν στὴς ἐκκλησίες τους ἢ δεσποινίδες καὶ ἢ δεσποινίδες καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δὲν φροντίζουν νὰ τὴς περιποιηθοῦν καθόλου.

Μήπως νομίζουν οἱ κύρ-ἐπίτροποι πῶς γιὰ τὸ χατήρι τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ἀγίου μποροῦν ἢ δεσποινίδες καὶ δεσποινίδες μας νὰ χαλασοῦν τὸ λοῦσό τους, νὰ ζαρῶσοῦν τὸ βέλο τους, νὰ τσακίσουν τὸ καπελλακι τους ποῦ μόλις εἶναι ἴσα μ' ἓνα κοφίνι τῆς μπουγάδας;

Ἄς τὸ βγάλουν ἀπὸ τὸ νοῦ τους αὐτὸ οἱ κύρ-ἐπίτροποι! Ἢ πρέπει νὰ χαλάσουν τὰ προσκυνητάρια καὶ τῆς πόρτες τῶν ἐκκλησιῶν καὶ νὰ τὰ φαρδύνουν τόσο, ὅσο ποῦ νὰ χωρῆ ἓνας ταβλᾶς κουλουρτζήδικος, δηλαδὴ ἓνα καπέλλο τῆς μόδας, ἢ ἄς μὴ περιμένουν ἀπ' ἐδῶ κι' ἐμπρὸς νὰ δοῦν δέσποινες καὶ δεσποινίδες στὴς ἐκκλησίες τους.

Καὶ ἔχουν δίηχο ἢ καῦμένες! Πῶς νὰ πᾶν στὴς ἐκκλησίες, ἀφοῦ κινδυνεύουν νὰ παθουν κακό, ἀντὶ νὰ ἰδοῦν βοήθεια ἀπ' τοὺς ἀγίους!

Ἄϊ μὰ αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται βέβαια!! Πρέπει τὸ κακὸ νὰ διορθωθῆ.

Νά! τὴν περασμένην ἐβδομάδα μία κυρία, ἀφοῦ λουσαρίστηκε καλὰ-καλὰ στὸ σπῆτι τῆς, ἐφόρεσε τὴν καπελλαδόουρα τῆς καὶ ἐπῆγε στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Μόλις ὅμως ἔσκυψε νὰ ἀσπασθῆ στὸ προσκυνητᾶρι, ἐσφηνώθη ἢ καπελλαδόουρα τῆς στὴς κολόνες τοῦ προσκυνηταριοῦ καὶ λίγο ἔλειψε νὰ φωνάξουν μαραγκό, γιὰ νὰ κόψῃ τῆς κολόνες καὶ ἔτσι νὰ μπορέσῃ νὰ βγάλῃ τὸ κεφαλι τῆς ἀπὸ ἐκεῖ μέσα ἢ καῦμένη ἢ γυναῖκα.

Μία ἄλλη πῆγε στὴν Ἁγία Θεοδώρα γιὰ νὰ ἐκκλησιασθῆ. Τὰ παιδακία τῆς χώρεσαν νὰ μποῦν ἀπὸ τὴν πλαγία πόρτα τῆς ἐκκλησίας, αὐτὴ ὅμως ἔμεινε ἀπ' ἔξω καὶ ἐκρύωνε, γιὰτὶ δὲν χωροῦσε ἀπ' τὴν πόρτα τὸ μπουγαδοκόφινό τῆς. Εὐτυχῶς οἱ ἐπίτροποι, ἐπειδὴ εἶδαν ὅτι ἢ ἢ πόρτα θὰ χαλοῦσε ἢ τὸ καπέλλο τῆς κυρᾶς, ἔτρεξαν καὶ ἀνοῖξαν καὶ τὸ ἄλλο φύλλο τῆς πόρτας καὶ ἔτσι μπορέσε καὶ μπῆκε μέσα ἢ καῦμένη.

Εἶνε λοιπὸν καλὰ πράγματα αὐτὰ! Εἶνε τρόπος αὐτός! Τώρα σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς μόδας νὰ ἐπιμένουμε καὶ νὰ θέλωμε νὰ κρατήσωμε τῆς διαταγῆς καὶ τὰ θεσπίσματα τῆς ἐκκλησίας;

Ἐγὼ νομίζω ὅτι καὶ αἱ διατάξεις καὶ τὰ θεσπίσματα

τῆς ἐκκλησίας μας πρέπει νὰ καταργηθοῦν καὶ ἢ θρησκεία μας ἀκόμη πρέπει κι' αὐτὴ νὰ γίνῃ λιγάκι τῆς μόδας, γιὰ νὰ μὴ βλάπτωνται εἰς τὸ ἐξῆς τὰ καπελλοπλάνα καὶ στενοχωροῦνται καὶ χαλᾶ ἢ ὄψι τῶν δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων μας.

ΕΙΝΕ τώρα μερικὲς μέρες ποῦ ἄρχισε νὰ φαίνεται στὸν οὐρανὸ ἓνας κομήτης, ὁ ὁποῖος ἔκανε ὅλους τοὺς δημοσιογράφους τῆς πόλεός μας νὰ σπάσουν στὸ διάβασμα γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βροῦν πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ κομήτης, ἀπὸ ποῦ ἔρχεται καὶ ποῦ πηγαίνει.

Μαζῆ με τοὺς ἄλλους ἀνοίξαμε κι' ἐμεῖς τῆς φυλλάδες μας καὶ ἠύραμε πῶς αὐτὸς ὁ κομήτης ἐβγήκε ἀπὸ τὰ θεοκόκαυτα ἄρθρα τοῦ «Ἀστέρος» μας. Ἀπὸ τὴν πολλὴ ζέση ποῦ ἔβγαλαν αὐτὰ, ἔγινε ἔκρηξις, καὶ ἓνα κομμάτι του, ἴσα-ἴσα ἐκεῖνο ποῦ ἔγραφε γιὰ τοὺς Μάγους καὶ τὸν σιγαλὸ ποῦ δὲν σιγᾶ ποτε, πετάχτηκε ψηλὰ στὸν οὐρανὸ καὶ λάμπει σὰν κομήτης, ὅπως τὸν βλέπομε ὅλοι μας καὶ θὰ μένη ἐκεῖ νὰ λάμπῃ ὅσο ποῦ νὰ λάβῃ καιρὸ ὁ Ἄρχων τοῦ Παντός νὰ τὸ διαβάσῃ καὶ νὰ κατακεραυνώσῃ αὐτὸν τὸν ἀρχι-σιγαλὸ ποῦ ἐξακολοθεῖ ἀκόμη νὰ ζητῆ τὰ ἐξώφυλλα αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου βιβλίου.

Μὰ τί ἄνθρωπος εἶνε αὐτὸς ὁ... σιγαλός! Ἄφοῦ τοῦ λένε πῶς δὲν ὑπάρχουν πλέον αὐτὰ τὰ εὐλογημένα τὰ ἐξώφυλλα, ἀφοῦ τοῦ λένε πῶς χαθῆκαν, πῶς τὰ φάγαν τὰ ποντίκια, αὐτὸς ἐξακολοθεῖ νὰ γκρονιάξῃ καὶ νὰ τὰ ζητῆ.

Καὶ βέβαια ἔτσι θὰ εἶνε! Θὰ τὰ ἔφαγαν τὰ ποντίκια. Γιατί, ἂν τὰ περνε ὁ ἀέρας, θὰ κατώρθωνε ὁ πνευματώδης ἀρθρογράφος νὰ τὰ εὔρῃ μέσα στα σκουπίδια τὰ ὁποῖα γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ φροντίζει ἢ Δημορχία μας νὰ βρῆσκονται πάντοτε στοὺς δρόμους.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

(Ἄσμα ἀεροπλανοφόρου)

1

Πρὸς χάριν τῆς κυκλοφορίας
Τῶν πέλων μας τῶν εὐπρεπῶν
Θὰ σπάσωμε τῆς Ἐκκλησίας
Κάθε πυλῶνα στενωπόν.

Μπροστὰ στὴ μόδα τὰ ἱερά μας
Καὶ αἱ θρησκείαι περιτταὶ
Ἄ! τὰ καπέλλα τὰ φαρδύα μας
Δὲν θὰ τὰ βγάλωμε ποτέ!

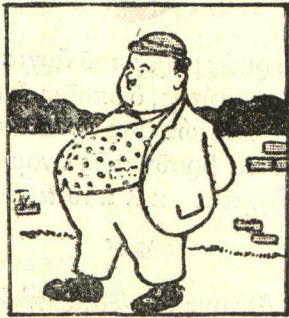
2

Κατηγοροῦν τὴν καπελλάρα
Καὶ λέν πολλὰ ποῦ ν' ἀπορῆς
Πῶς δὲν ἀξίζει μὲν πεντάρα
Ἄπάνω σου νὰ τὴν φορῆς,

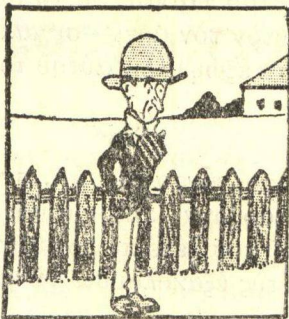
Ποιὸς ὁ προορισμὸς τῆς νᾶγε;
Ἄκοῦστε το ἄνδρες φθονεροί:
Ἄπ' τῶνα πλαῖ νὰ...σὲ φιλᾶνε
Κι' ἀπ' τᾶλλο νὰ μὴ νοιώθουν γρῦ!...

ΑΒΒΑΚΟΥΜ

ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΓΟΥΣΤΑ

1.— Τί σου είναι κι' αυτός ο κόσμος!... Όπου να γυρίσης θα διής και μιά παραξενιά, μιά άκατανόητη αντίθεση χαρακτήρων μιά ανεξήγητη ποικιλία γούστων. Διέτε αίφνης τόν κ. Βαρελάν. Είναι παχύς—παχύς, βαρύς—βαρύς, δλοπρόγγυλος, καταφουσκομένος. Και έν τούτοις; με όλα τὰ χ ντρα του είναι ζωηρούτσικος, ευθυμιάτος, καλωπιτής, σοστό τξ'οβενίκι με γραβατίτσες μικρές—μικρές, με καπέλλάκι επίσης μικρούτσικο.

2.— Ρίξτε τώρα μι' ματιά και στον γείτονά του, τόν κ. Τσιρούλην. Είναι λιγνός—λιγνός, ξηρός—ξηρός, αδύνατος, λεπτοκαμωμένος. Ούτε στέκα μπιλλιάρδου να ήταν, ούτε τσίρος. Και μ' όλα ταύτα έχει χαρακτήρα δύσκολο, δύστροπο, ευερέθιστο, παράξενο. Μία από τής μεγαλύτερες ιδιοτροπίες του είναι ν'ι φορη] τεράστιες γραβάτες και καπέλλα πελώρια. Εδώς λοιπόν από την πρώτη στιγμήν η αντίθεση μεταξύ τών δύο αυτών γειτόνων γίνεται καταφανής.

3.— Δέν είναι όμως μόνον εις τὰ εξωτερικά αυτά φαινόμενα ή διαφορά τών χαρακτήρων τών δύο φίλων μας. Άκούστε την συνέχεια.
Ο κ. Βαρελάς καπνίζει τὰ λεπτότερα τσιγάρα τής Ρεξής.
Όταν βγαίνει περίπατο, κρατεί στο χέρι ένα λεπτό—λεπτό μπαστουνάκι.

4.— Άντιθέτως πρὸς τόν γείτονά του ο κ. Τσιρούλης καπνίζει τὰ πιὸ χονδρά πούρα του κόσμου και στον περίπατό του κουβαλεί μαζί του μι'ά χονδρή μαγκούρα, πού μπορείς να τόν πάρης και για πασβάντη. Και έπεται συνέχεια.

5.— Ο κ. Τσιρούλης διά να σκοτώνη τής ώρες ασχολείται με τήν ζωγραφικήν. Είναι φοβερό πράγμα να τόν βλέπετε όταν κρατῆ στο άριστερό του χέρι τήν τεραστίαν παλέττα του και στο δεξι του ένα υπερμέγεθες πινέλλο, πού νομίζεις πως είναι βούρτσα άσπριστά. Μεταχειρίζεται πίνακας μεγάλους ὡς σκηνή θεάτρου και ζωγραφίζει έκ συστήματος σκηνάς πολεμικάς.

6.— Όλος αντίθετος ο κ. Βαρελάς κατά τās ώρας τής σχολῆς του καταγίνεται να ζωγραφίζει μικροσκοπικά πράγματα αναγόμενα εις τόν κύκλον του αιδήματος. Κανένα άνθίκι, κανένα μικρούτσικο χαριτωμένο τοπίον, κανένα τρυφερόν ειδύλλιον και τὰ τοιαύτα.
Οί πίνακές του είναι μικροσκοπικοί, ὡπως και όλα τὰ αντικείμενα τὰ ὁποία μεταχειρίζεται.

7.— Ο κ. Τσιρούλης συνοδεύεται πάντοτε εις τούς δρόμους από ένα μανδρόσκυλο.

8.— Ο κ. Βαρελάς βγαίνει από τὸ σπίτι του μαζί μ' ένα σκυλάκι, πού χρειάζεται τηλεσκόπιο για να τὸ διής.

9.— 'Ο κ. Βαρελάς συνειθίζει νά κάθεται σ' ένα μικρό καφεενεδάκι και νά πέρνει ένα τσιπουράκι γιά όρεκτικό.

10.— 'Αντιθέτως ό κ. Τσιρούλης κάθεται πάντοτε στό "Όλυμπος— Πάλας και συνειθίζει νά πίνη μπύρα σέ διπλό ποτήρι.

11.— Και τό επισφράγισμα : 'Ο κ. Βαρελάς κάποτε νυμφεύεται και πέρνει μιá γυναικούλα μικροκαμωμένη, ζαγνή, πεταχτή.

12.— Νυμφεύεται κι' ό κ. Τσιρούλης και πέρνει μιá γυναικάρα μελαχροινή, άτράνταχτη και μουστρωμένη στά χρόνια. Κ' έτσι πάει λέοντας.

Ο ΜΙΜΟΣ

ΔΙΑΒΟΛΟ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Τό παιγνίδι ποῦ παίζει αυτή ή κόρη λέγεται διαβολό. Αυτή όμως ποῦ παίζει είναι... Διάβολος!

ΕΝΟΣ ΑΤΟΠΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ

('Η δεικνή έν συναυλία)

1
'Ακροατής Α.— Δέν εφρίσκατε αυτούς τούς στοίχους όλος όμιλου γελοίους ;
'Ακροατής Β.— "Όχι, κύριε : είναι ίδιοι μου !

2
Α.— Κακώς έξεφρασθην... "Ηθελα νά πώ, αγαπητέ κύριε, ότι τούς τραγουδεί έλευινά εκείνη ή καρακίτσα.
Β.— Καλέ τί λέτε, κύριε ; Είναι ή κόρη μου .

3
Α.— Συγγνώμη, μεγάλε ποιητά ! "Η κόρη σας είναι θελακτικωτάτη. Θέλω νά πώ γιά 'κεινη τή γρηά τήν κουκουβ γ.α. ποῦ τήν άκομπανιάρη στό πιάνο...

4
Β.— "Αμε στό διάβολο, άχρειε !., Αυτή είναι γυναικά μου !
Α — (Μένει κίχκαλο.)

Η ΕΥΠΑΙΔΕΥΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

(Κωμωδία μονόπρακτος)

Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Σέρραις
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Π. (Εἰρωνικῶς).— Ἀπὸ τὰ τσαρούχια;...

Ξ.— Ἐὰν φρονῆς ὅτι λέγεις ἀστεῖα...

Π.— Προτιμῶ νὰ εἶμαι σοβαρός. Διότι καὶ ἡ ἀσθένειά σου εἶναι σοβαρά, κυρία συμβία μου. Ὑψώνεσαι πολύ, περὰ πολύ. Ἀεροβατεῖς. Πόδεξε μὴ κατακυλίσης. Εἰσεύρεις ὅτι εὐρίσκεισαι ἑξακόσια μέτρα ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νοικοκυριοῦ σου; Δι' αὐτὸ ἴσως δὲν βλέπεις ὅτι οἱ καναπέδες εἶναι γεμάτοι σκόνη καὶ ὅτι ἀπὸ τὸ γελέκο μου λείπουν κούμπι.

Ξ.— Μήπως ἐνυμφεύθης ὑπηρετρίαν ἢ ράπτριαν;

Π.— Δὲν ἐπιμένω... Τί ἔχομε νὰ φᾶμε;

Ξ. (Δύσθυμος).— Οὐκ οἶδα.... Ὅταν ἡ ὑπηρετρία κομίσῃ τὸ φαγητόν, θὰ ἴδωμεν.

Π.— Πολὺ καλὰ. Διότι καθήμεθα τόση ὥρα στὸ τραπέζι καὶ δὲν ἔχω εἰς τὸ στομάχι μου (εἰρωνικῶς) παρὰ δύο μόνον ἀντιπρῶσις τοῦ γένους τῶν σχολοπιδουειδῶν. (Εἰσερχεται ἡ Μέλπω φέρουσα ἐπὶ τινος πιάτου ἀγὰ βραστά). Ἔλα λοιπόν, Μέλπω, κουνήσου ὀλίγο. (Ἡ Μέλπω δέτει τὸ πιάτο ἐπὶ τῆς τραπέζης).

Π. (Σπάνων τὸ ἀγρό).— Αὐτὰ τὰ ἀγὰ εἶναι παρὰ πολὺ βρασμένα!

Μ.— Δέκα λεπτὰ τὰ ἄφησα στὴ φωτιά, κύριε.

Π. (Ἐν ὀργῇ).— Ποιὸς σοῦ εἶπε νὰ τ' ἀφήσης δέκα λεπτά;

Μ.— Ἡ κυρία.

Ξ. (Ἐν ἀμηχανίᾳ).— Ἐνόμιζον ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἔδει νὰ παραμεινώσιν εἰς τὸ πῦρ. Ἐὰν τὰ πάντα ἐγιγνώσκομεν, δὲν θὰ ἔλεγεν ὁ Σόλων: γηράσκω ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

Μ.— Δὲν ἤξευρα, κύριε...

Π. (Τῇ Μέλπῳ).— Δὲν ξεύρεις νὰ μαγειρέψης ἐσύ;

Μ.— Ὅχι, κύριε. Τώρα ὀρχίζω.

Π. (Βλέπων μετὰ θλίψεως πρὸς τὰ ἀγὰ).— Καὶ τὸ προοίμιον δὲν εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικόν.

Ξ.— Ὄμεν ἐπιεικεῖς, Περίκλειε. Νέα ὑπηρετρία τυγχάνει. (Τῇ Μέλπῳ) Θὰ σοὶ ἀγοράσω βιβλίον μαγειρικῆς, Μέλπω.

Μ.— Δὲν ξεύρω νὰ διαβάζω, κυρία. (Ἐξέρχεται).

Π.— Γιατί πῆρες ὑπηρετρία αὐτὴ δὲν ξεύρει νὰ μαγειρεύῃ;

Ξ.— Ἀείποτε εἰς τὰ φαγητὰ τὸν νοῦν περιστρέφεις.

Π.— Ἰδίως τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ.

Ξ.— Ζῆς λοιπὸν διὰ τὴν ἕλην καὶ μόνον περὶ τῆς ψυχῆς δὲ οἰδόλωσ μεριμνᾷς;

Π.— Ἡ ὑπαρξίς τῆς ψυχῆς δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν, ὅταν ὁ στόμαχος πεινᾷ.

Π.— Τὸ περὶ ψυχῆς θέμα δὲν εἶναι βεβαίως διὰ σέ. Ἐλθωμεν εἰς ἀπλούστερα ζητήματα. Τί διακρίνομεν εἰς τὸ ὄν;

Π.— Εἰς τὸ ὄν;... Δὲ λές εἰς τὸ ἀγρό, χριστιανή μου;

Ξ.— Πῶς ἀρέσκεσαι εἰς χυδαιότητας! Τί διακρίνεις, λοιπὸν εἰς τὸ ὄν;

Π.— Διακρίνω πρῶτον ὅτι εἶναι κακοβρασμένο...

Ξ.— Ποτὲ δὲν εἶσαι σοβαρός.

Π. (Σπουδαιολογῶν).— Διακρίνω πρῶτον τὸ τσέφλι.

Ξ. (Ἀνατινασομένη).— Τσέφλι! Ἄγνοεῖς λοιπὸν ὅτι ἀποκαλεῖται κέλυφος;

Π.— Τὸ εἶχα ἀκούσῃ, ἄλλὰ πέρασε τόσος καιρὸς καὶ τὸ ἐλησμώνησα.

Ξ.— Καὶ τί σχῆμα ἔχει τὸ κέλυφος;

Π.— Ὁσειδές.

Ξ.— Ὁσειδές. Εἶναι πίεονασμός. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν; Ὁ ὄν Ὁσειδές. τὸ κέλυφος τοῦ ὄου ἔχει σχῆμα ἑλλειψοειδές.

Π. (Ἀπαθής).— Τὸ συγγαίρω ἀπὸ καρδίας.

Ξ.— Καὶ ἡ κιστρίνη οὔσα πῶς λέγεται;

Π.— Ἀφ' οὗ εἶνε δυνατὴ πέτρα, μοῦ εἶναι ἀδιάφορον πῶς λέγεται.

Ξ.— Οἶα ταπεινώσις. Νὰ εἶμαι σύζυγος ἀνδρὸς ἀγνοοῦντος ὅτι ἡ κιστρίνη τοῦ ὄου οὐ ἰα καλεῖται λέκιθος.

Π.— Λέκιθος! (Εἰσερχεται ἡ Μέλπω φέρουσα ψητὸ) Προτιμῶ τὸ ψητὸ ἀπὸ τὴν λέκιθον.

Ξ.— Γυναῖκες ἀνωτέρας ἀναπτύξεως οὐδέποτε πρέπει νὰ ὑπανδρεύονται. Γίνονται δυστυχεῖς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Π. (Καταβάλλει ματαίας προσπαθείας νὰ κόψῃ τὸ ψητὸν) — Μὰ τί εἶναι τοῦτο; Πεισί; Λὸς μου λίγο τυρὶ, Μέλπω.

Μ.— Δὲν ἔχομε, κύριε.

Π.— Καλὰ, φθάνει! (Ἐτοιμάζεται νὰ καπνίσῃ).

Ξ.— Τί θὰ καπνίσῃς, Περίκλειε;

Π.— Σὲ πειράζει ὁ καπνός;

Ξ.— Ὅχι ἀλλὰ φοβοῦμαι τὴν νικοτιανὴν διὰ σέ... Δὲν ἀγνοεῖς βέβαια, ὅτι τὸ ἀλκαλοειδές τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ κυριώτερον τοῦ καπνοῦ συστατικόν...

Π.— Φθάνει, φθάνει! Μάθημα πάλιν θὰ μοῦ κάμῃς. Πάω ἔξω νὰ καπνίσω. (Ἐξέρχεται, ἐν ᾧ ἡ Μέλπω σηκώνει τὸ τραπέζι).

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΒΒΑΚΟΤΜ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΝΟΥΣ

Ρώτησα ἓνα κοίλαρᾶ

Ποῦταν ἄλλοτε σὰν τσίρος

Πῶς τὰ ἔφερε ἢ φορᾶ

Νὰ γενῆ χοντροὺς σὰν.... χοῖρος;

— Μέσ' σ' αὐτὰ, μοῦπε, τὰ χροῖα

Μάγουλα κανεῖς δὲν βάνει,

Ἄν δὲν τρώγῃ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ.

Ἄνθοδέμας καὶ στεφάνους
γιὰ κηδείας καὶ γιὰ γάμους
μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ
βρίσκεις στοῦ Εὐριβιάδου
τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδου
καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδη
Φτύνια χάρις κι' εὐωδία
ὁποῖος θέλει βρῆ παιδιὰ
ἢ στοῦ Ἄϊ Θανάου πλάγι
ἢ στοῦ «Ὀλυμπόν» ἄς πάγῃ

Παπούτσια σιέτρα καὶ κομπὰ
καὶ μὲ τιμὴ κὸμ-σὶ κὸμ-σὰ
ἔς τοὺς Ζαχοπούλους χρονικῶς
θὰ πάρετε Θεσσαλονικεῖς!

ΕΙΣΘΕΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ;

ΕΙΣ ΤΟΥΤ

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

ΚΑΙ ΘΑ ΕΤΧΑΡΙΣΤΗΘΗΤΕ
ΣΕ ΤΙ ΜΗΚΑΙ ΕΜΜΟΡΦΙΑ

ΜΠΙΡΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΚΑΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΕΚΛΕΚΤΟΙ

Σοῦ περισσεύει ὀλίγο χρῆμα;
Μὴν τὸ ξεοδέυεις γιὰτ' εἶνε κρῖμα.
Τρέξε στὴν Τράπεζαν τῆς Μιτυλήνης
Ταμιευτήριον τὸ λαϊκὸ
λίγα θὰ δόνῃς πολλὰ θὰ πέρονῃ,
μὲ τεσσαράμισον τοῖς ἑκατό.
Κι' εἶσι χωρὶς ὀνηκολία
ἀποκτιᾶς περιουσία.

Ἀστέριος Γούσιου ὁ γνωστὸς
καὶ ρέκτης χαρτοπώλης
στὰς Σέρρας ὁ μοναδικὸς
προμηθευτῆς εἰκόνων
βιβλίων καὶ κανόνων
τῆς νεολαίας ὅλης
πωλεῖ παντοῖα ὑλικά τῶν χειροτεχνημάτων
κι' ἀπαγορεύει πώλησιν κρυφομεϊδιαμάτων

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΣΤΩΦΕΡ

ΜΟΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ & ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

Ὁ θέλων ἀμέριμνα νὰ ζήσῃ
κι' ἀποθανῶν κληρονομία ν' ἀφίση
στὴν Consolidated ν' ἀσφαλισθῇ,
ἂν καλῶς ξέροι νὰ σκεφθῇ,
τοῦ Χατζοπούλου, Κιάντιου, Νανώρα
καὶ τὸν παρὰ του νὰ πάρῃ στὴν ἄρῃ.
Καὶ τὴν National Protector τῆς περιουσίας
ἀντιπροσωπεύει ἡ ἰδιατριὰς.

Καβαλλῶται κάθε βράδυ
στοῦ Στρατῆ Ζαχαριάδη
Χίλων λογίων θὰ εἴητε περιθῆμαις κον-
καὶ χάρι στὸ σεοβίσιμα καὶ νόστιμους με-
Μά καὶ κονιάκ ἑλληνικὸ καθὼς καὶ τσοκο-
μπύρα ἀφράτυ καὶ ποτὰ ποικίλα ροσοδάτα
εἰς τοὺς «Φιλίππους» ὅλοι σας πηγαίνετε
να βρῆτε εὐχαριστοῖσι κι' ἀρχοντικὸ ραχατι.
[σέφρες
[ξέδες
[δάτα
[τρεχάτο-

Ὅποιος θέλει νὰ φωνίσῃ
εἶδη τῆς πολυτελείας
στ' Ἀναστασιάδη καὶ Ραδίση
ἄς πηγαίνει ἀπ' εὐθεῖας
ἐκεῖ βρίσκει ὅτι θέλει
καὶ γιὰ φτήνια ἄς μὴ τὸν μέλλῃ
Τὸ Ἑρμεῖον ἔχει ἤδη
στολισμοῦ παντοῖα εἶδη.

Στὴν Ξάνθην εἶν' ἡ «Ρούμελη»
ξενῶν μοναδικὸς
χωρὶς ξανθομαυρειδερός,
ῥθηνὸς καὶ παστρικός

Χωρὶς συλλογὴ πολλή
καὶ χωρὶς πολὺ ν' ἀργήστε
τρέξετε στὴν «Ἀνατολήν»,
ἀσφάλειαν ἑλληνικὴν
στὰς πληρωμὰς τῆς τακτικῆν
τὴν ζωὴν σας ν' ἀσφαλίστε.
Ἔχει ἐγγύησιν τῶν κεφαλαίων
καὶ δίδει μέροςμα πολὺ γενναῖον.

Ἵπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

τοίς ἔχομεν τὴν μαρτυρίαν τῆς «Προγκρέ», ἡ ὁποία ἔγραψεν ὅτι τὸ πῦρ ἐτέθη ἀπὸ τὸν Ἀβδούλ Χαμίτ, ὁ ὁποῖος ἐδοξαπέτευσεν ἀπὸ τὴν ἐξοχικὴν ἔπαυλιν τοῦ μετὰ τὸ ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους τὸ «Ἐμπρός» τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὡς ἐκ τούτου μαυθάνομεν ὅτι καὶ ἐξεδόθη ἔνταγμα συνλλιψέως κατὰ τοῦ «Μεθιστοφελούς». Δεύτερον ἔχομεν τοὺς ἐν Ναούσῃ συνλλιφθέντα: τρεῖς ἀντιδραστικούς, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἔτοιμον τὸν λόγον, ποῦ θὰ ἐξεφώνουν κατὰ τὴν ἐκ νέου... ἀνάρρησιν τοῦ ἐκπτώτου Σουλτάνου. Δὲν ἠξέφωμεν τί ἐκφώνουν τώρα εἰς τὰς ὄυλακὰς ἢ μάλλον πῶς ξεφώνιζον τώρα εἰς τὰς ὄυλακὰς οἱ φίλοι τοῦ τέως Κραταίου Μονάρχου, γνωρίζομεν μόνον ὅτι ἡ σύμπτωσις αὐτὴ δὲν εἶναι τυχαία καὶ ὅτι ὅλοι μας πρέπει ν' ἀνοίξωμε τὰ μάτια μας τέσσερα, πρὶν νὰ μᾶς τ' ἀνοίξουν δεκατέσσερα. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἄς ἀναμεινῶμεν μεθ' ὑπομονῆς νὰ τελειώσουν αἱ δύο ἀνακριτικαὶ ἐπιτροπαὶ τὸ κοπιώδες ἔργον των καὶ νὰ διαφωτίσουν τὸ μυστήριον. Δὲν νομίζετε ὅμως ὅτι ἡ εταιρία τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως μας θὰ προσέφερε μεγάλην ὑπηρεσίαν ἂν παρείχε τὰ φῶτά της εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν;

ΑΛΛ' ΑΣ ΟΜΙΑΗΣΩΜΕΕΝ καὶ περὶ ἄλλω. Ἀνεγνώσατε βέβαια εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὁ νέος Πρωθυπουργὸς τῆς πατρίδος μας ἀνέπτυξεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πρόγραμμά του. Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιότερας περιχοπὰς τοῦ λόγου του εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν λέγεται ὅτι «αἱ σχέσεις τῆς Τουρκίας εἶναι φιλικαὶ πρὸς ὅλα τὰ γείτονα Κράτη καὶ πρὸς ὅλας τὰς Μεγάλας Δυνάμεις.» Εἰς ἀπόδειξιν τῶν λόγων του αὐτῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν ἀποσπάσματα τῶν κυρίων ἄρθρων τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου, τὴν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν τοῦ Σαραφῶφ διὰ τὰς συμπλοκάς παρὰ τὰ Τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα, τὰς ἐκθέσεις τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν καὶ ὑποεπιτροπῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ στόλου, τὴν εὐχὴν τοῦ Ἔθους διὰ τὴν ταχεῖαν ἀγορὰν 12 Δρητνωτς ἵνα ἐξαναγκασθῇ οὕτω ἡ Ἑλλάς νὰ παρκιτηθῇ τῶν παραλόγων ἀξιώσεων τῆς ἐπὶ τῆς Κρήτης καὶ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν αἰφνιδίαν ἀναχώρησιν τοῦ Γάλλου Πρεσβευτοῦ Μπομπάρ καὶ τοῦ Γερμανοῦ στρατηγοῦ Φὸν Δερ Γκόλτς ὡς ἐνδειξὴν λαμπρῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἀνεξαρτήτως ὅλων πρὸς τὰ ἐπεισόδια Τυνησίας καὶ τοῦ Ρόσπερ ἐν Σέρραις. Πρὸς ἐνίσχυσιν μάλιστα τῶν λεγομένων του ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς μελέτην ὀλόκληρον φάκελλον, περιέχοντα κύρια ἄρθρα τῶν παρισινῶν καὶ βιενναίων ἐφημερίδων. Ἐνώπιον τῶν ἀπτῶν αὐτῶν ἀποδείξεων ἡ Βουλὴ ἐξεδήλωσε τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν νέαν Κυβέρνησιν διὰ ψήφων 34 ἐναντίον 176. Ὑπερεψήφισαν οἱ Ἄραβες καὶ Ἀλβανοὶ βουλευταί.

Ο ΤΟΞΟΤΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

— Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι εἶνε μορφωμένοι ἄνθρωποι, ἐνῶ κατὰ βάθος ὅλα των εἶναι παραμορφωμένα.

— Τὸ δανειζόμενον φεύγει μετὰ γέλοια καὶ γυρίζει μετὰ δάκρυα.

— Ὅταν κάποιος λέγει: «Αὐτὸ νὰ μείνη μεταξὺ μας» ἀμέσως ὁ ἄλλος τῆς περισσότερας φορὸς σκέπτεται

σὲ ποιὸν μορεῖ νὰ τὸ πῆ ὑπὸ τὸν ὄρον «νὰ μείνη μυστικόν.»

Μῦθος: «Μία φορὰ ἓνας κορηὸς εἶπεν: Ἡ ἐξ αἵματος συγγενεία μου μετὰ τὸν ἄνθρωπον δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν.»

— Ἀνάστημα, παρῶς, μόσχος βῆξ καὶ μερικά ἄλλα δὲν κρύβονται.

— Ὁ μέγας κριτικὸς ἐπαινεῖ ὅταν πρέπει καὶ ψέγει ὅταν ὀφείλει.

Ὁ μικρὸς κάμνει τὸ ἐναντίον.

Διότι ὁ ἀληθὴς κριτικὸς κτίζει, ἐνῶ ὁ ψευδοκριτικὸς κρημνίζει.

— Ὁ συριγγὸς τῆς ἀερομηχανῆς ποτὲ δὲν ἀντηγεῖ εὐχαριστοτέρα παρὰ ὅταν συνοδεύομεν ἓνα μουσαφίρην εἰς τὸ τραῖνο ποῦ θὰ τὸν πάρη.

Ο ΣΤΑΛΕΚΤΗΣ

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Ταυτότης ἐπαγγέλματος:

Τραπεζίτης. — Γιατί δὲν ἐργάζεσαι ἀφοῦ εἶσαι ἀκόμα γερός;

Ἐπαίτης. — Τὸ ἴδιο ἤθελα νὰ σὰς ρωτήσω κ' ἐγώ.

Μεταξὺ συζύγων.

— Δὲν πρέπει ἀγαπητὴ μου νὰ στενοχωρῆσαι, ἀφοῦ ἤδη εὐρίσκεισαι εἰς ἐντελὴ ἀνάρρωσιν.

— Ναί! ἀλλὰ θέλω νὰ γίνω μίαν ὥραν ἀρχήτερα καλά, πρὶν περάσῃ ἡ μόδα τοῦ νέου καπέλλου μου.

Ζωὴ ἀμφίβολος.

— Ζῆ ἀκόμη ὁ κ. σύζυγός σας;

— Ἀμφιβάλλω, διότι μόλις ἐξῆλθεν εἰς περίπατον μετὰ τὸ αὐτοκίνητον.

Μεταξὺ φίλων.

— Καλὲ τί ἐπαθες;

— Ἄφησέ με! ἔχω τρεῖς φοβεροὺς κάλους ποῦ με πεθαίνουν.

— Καὶ εἶσαι ἀκόμη ἐδῶ;

— Γιατί!...

— Ἐπρεπε ἀμέσως νὰ πᾶς στοὺς ἀγῶνας τῶν Τρι... κάλων.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ